

vok nám chce pripomenúť, že nie je posol ako posol a nie je prekvapenie ako prekvapenie.

Niektor vstúpi do nášho života a ani si to neuvedomíme. A niektor vstúpi a všetko sa zrazu rozbehne.

„Boh sa znižuje, Boh vstupuje do dejín a robí tak svojim originálnym spôsobom –prekvapením. Boh prekvapení nás opäť raz prekvapuje.“

pápež František

Lebo nekoná ako by sme to my po ľudsky čakali, ale koná po božsky - v plnej moci.

Vznešenosť vzala na seba poníženosť, sila slabosť, večnosť smrteľnosť. A na splatenie dlhu, ktorý nás ťažil, spojila sa neporušiteľná prirodzenosť s krehkou, lebo na našu záchranu bolo potrebné, aby jeden a ten istý prostredník medzi Bohom a ľuďmi, človek Ježiš Kristus, podľa jednej prirodzenosti mohol zomrieť a zasa podľa druhej zomrieť nemohol.

V úplnej a dokonalej prirodzenosti pravého človeka sa teda narodil pravý Boh, celý v tom, čo je jeho, a celý v tom, čo je naše. Naším nazývame to, čo do nás od počiatku vložil Stvoriteľ a čo vzal na seba, aby to napravil.

Lebo z toho, čo vniesol zvodca a oklamáný človek pripustil, nebolo v Spasiteľovi ani stopy. A preto hoci vzal na seba slabosť človeka, na našich hriechoch nemal nijakú účasť.

pápež Lev Veľký

Tým, čo si namýšľali, že sú spravodliví, a ostatnými pohrdali, povedal Ježiš toto podobenstvo: „Dvaja ľudia vstúpili do chrámu modliť sa. Jeden bol farizej, druhý mýtnik.

Farizej sa postavil a takto sa v sebe modlil: „Bože, ďakujem ti, že nie som ako ostatní ľudia: vydierači, nespravodlivci, cudzoľovníci alebo aj ako tento mýtnik. Postím sa dva razy do týždňa, dávam desiatky zo všetkého, čo mám.“

Mýtnik stál celkom vzadu a neodvážil sa ani oči k nebu zdvihnúť, ale bil sa do prs a hovoril: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“

Hovorím vám: Tento odišiel domov ospravedlnený, a nie tamten. Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený.“

Jaj keby to ten môj muž len lepšie bol urobil, to by sme sa hneď mali lepšie. To je taký hlupák!

Ach tá moja keby na miesto jazyka mala radšej povraz, to by sa mi viacej hodilo. No to je ale hlupaňa!

A videli ste tú Doru? V kostole sa pretŕča a ono vám to je ale zlá žena, hnevá sa so všetkými a ešte aj pletky po dedine rozno-

Sobota

26.3.2022

Bože, buď milostivý mne hriešnemu

Lk 18, 9-14

sí.

A ten náš nový farárko, toje taký chlapček, kto pôjde k takému sopliakovi ku spovedi. No ten náš starý, to je ale dobrý kňaz. Staré je, už ho nerozumieť a furt to isté hovorí. K tomu rád chodím, je hluchý a veľmi ma nepočuje a to je dobre. No ten mladý istotne by všetko počul a čo by si potom o mne pomyslel?

... Koľko len takýchto móresov ešte máme.

Tento týždeň sme mohli spoločne prežiť toto:

- Nedeľa** Som milovaný a teda som božím darom—Boh ma má rád.
- Pondelok** Ak sa chcem niečím chváliť tak len tým, že ma má ozaj rád.
- Utorok** A on so mnou vždy zúctvúva podľa jeho účtovníctva, a nie môjho. A ním je Jeho milosrdenstvo, ktoré je večné.
- Streda** A keď on tak dobre ráta so mnou, tak aj ja chcem byť s ním - Bože očisti mi zmysly.
- Štvrtok** Lebo nechcem byť vševedcom, ale chcem byť s Tebou Všemilujúcim.
- Piatok** Ty jediný ma vieš prekvapiť tak, že je mi je to užitočné.
- Sobota** Lebo sa vieš znížiť tak ako to ja mnohokrát nedokážem. Znižuješ sa mi za brata.

Pôst je pre nás školou vzťahov. Pozerajme na seba aj na druhých tak ako On hľadá na nás.

Pôstne listy 2022

Farnosť svätého Tomáša apoštola Šípok

Nedeľa

20.3.2022

Božím darom je byť milovaný

Ex 3,1-8a.13-15

Mojžiš pásol ovce svojho test'a. Keď raz hnal stádo za púšť, došiel k Božiemu vrchu Horeb. Tam sa mu zjavil anjel Pána v plameni ohňa, čo šľahal z trŕňového kra. Videl, že ker horí plameňom, a nezhára. Mojžiš si povedal: „Pôjdem sa pozrieť na tento zvláštny jav, prečo ker nezhára.“ Keď Pán videl, že sa prichádza pozrieť, Boh ho z trŕňového kra oslovil: „Mojžiš, Mojžiš!“ On odpovedal: „Tu som.“ Pán povedal: „Nepribližuj sa sem! Zbuj si z nôh sandále, lebo miesto, na ktorom stojíš, je zem svätá.“ A Pán mu povedal: „Videl som utrpenie môjho ľudu v Egypte a počul som jeho kvílenie pre tvrdosť jeho poháňáčov. Poznám jeho bolesť a zostúpil som, aby som ho vyslobodil z rúk Egyptanov...“

Keby som len poznal boží dar. Keby som vedel ako žiť. Keby mi bolo všetko jasné, potom by

som opravdivo vedel fungovať v tomto svete. A miloval by som teba Bože naveky.

Aké krátkozraké sú takúto túžby. Nič v našom živote nefunguje na základe poznania.

No všetko funguje na zákade zažívania - niečoho čo nás predchádza a učí nás správne čítať životnú realitu.

Prv než niečo spoznáme, ba prv ako máme vôbec možnosť spoznávať - je tu mamin a otcov úsmev. Sú to pri nás otcove oči, ktoré nás učia pozerat' na svet a vidiet' ho. Sú tu ich ústa, ktoré nás učia rozprávať. Sú tu ich ruky, ktoré nás učia pohladit'. Je tu niečo viac, čo prv než všetko poznanie nás prijalo a miluje - je tu ich láska, ktorá nás predchádza.

A Mojžiš to zažíva z prvej ruky. Na staré kolená spoznáva, že je tu Niektor - je tu láska, ktorá horí a nezhára - je tu sila, ktorou keď vládneme nevysiluje - je tu: Jeho prítomnosť v mojom živote. Áno Jeho - Jahveho - toho, ktorý je a navždy miluje, toho, ktorý nás zapáli večným ohňom.

Je tu niektor, kto sa nás dotýka a oslobodzuje nás. Vvádza nás z Egypta.

Vďaka Bože, že nás predchádzaš svojou láskou: úsmevom,

pohľadom, slovom, i dotykom. Vďaka za tvoj večný oheň, ktorý nás oslobodzuje. Odpusť nám keď niekedy horíme tými našimi ohňami, ktoré nás nivočia a stravujú.

Pondelok

21.3.2022

Mojou chválou je poznať toho, ktorý ma miluje

2 Kr 5, 1-15a

Náman, vojenský veliteľ sýrskeho kráľa, bol význačný muž... Ale tento udatný muž bol malomocný. Zo Sýrie raz vyrázil oddiel jazdcov a z izraelskej krajiny odvliekli do zajatia dievčatko, ktoré potom slúžilo Námanovej žene. Ono povedalo svojej panej: „Keby bol môj pán u proroka v Samárii, určite by ho oslobodil od malomocenstva.“ Náman šiel k svojmu pánovi a oznámil mu: „Takto a takto povedalo dievča z izraelskej krajiny.“ A sýrsky kráľ mu povedal: „Zober sa a choď, pošlem izraelskému kráľovi list.“ On išiel, vzal so sebou desať hrivien striebra, šesťtisíc šiklov zlata a desať oblekov a odovzdal izraelskému kráľovi list tohoto znenia: „Keď dostaneš tento list, vedz, že ti posielam

svojho služobníka Námána, aby si ho oslobodil od malomocnosti!“ ... Námán teda šiel s koňmi a vozmi a zastal pred dvermi Elizevho domu. Elizeus poslal k nemu posla s odkazom: „Chod a okúp sa sedem ráz v Jordáne, potom ti telo ozdravie a budeš čistý!“ ... Obrátil sa a s hnevom odchádzal. Tu pristúpili k nemu jeho sluhovia a povedali mu: „Keby ti prorok rozkázal veľkú vec, iste by si to urobil. O to skôr tak urob, keď ti povedal: „Okúp sa a budeš čistý.““ Zostúpil teda a sedem ráz sa ponoril do Jordánu podľa slova Božieho muža. A jeho telo sa obnovilo ako telo malého dieťaťa a bol čistý.

Námán zobral všetku svoju moc i bohatstvo a chcel ho vymeniť za zdravie. Svojou silou si ho chcel získať vydobyť, zaplatiť. V dnešnom prvom čítaní dostávame veľkú lekciu: **aby som bol uzdravený, stačí počúvať správny hlas v mojom živote. Je to hlas pokory.** Námán mal dobrých a múdrych sluhov, ktorí upriamili jeho pozornosť na to najpodstatnejšie, že pýcha a hrdosť v našom živote sú dve ničujúce veci, ktoré ničia tak nás, ako aj našich blížnych. Koľko zla sa u popáchalo v meno boha s malým "b", ktorý je hlučný, ktorý je namosúrený, súdiaci, vzdialený, a hlavne je bohom moci. No náš Boh s veľkým "B" je Bohom blízkosti, je tichým vánkom, je šeptajúcim vetrom, je pokojom i v tej najväčšej búrke, je blahodarným dažďom a slnkom vychádzajúcim pre všetkých. On prežil dosť búrok, a rozkázal im: utíš sa! Čo je teda

Božia moc - akou mocou sa teda môžeme pochváliť v živote? Svätý Bazil nám hovorí citujúc proroka Jeremiáša /Jer 9,23/ A čím sa možno oprávnene chváliť? A v čom je veľkosť človeka? Hovorí: „Kto sa chváli, nech sa chváli tým, že spoznal a vie, že ja som Pán.“

Námán nakoniec spoznal Božiu ozdravujúcu moc tak, že poslúchol múdrych sluhov. Poslúchnime aj my svätého Bazila, ktorý pokračuje: *! Tu padá akýkoľvek podklad pre pýchu. Človeče, tu ti nezostáva nič, čím by si sa mohol chváliť. Tvoja sláva a nádej spočíva len v tom, že budeš umrťovať všetko, čo je tvoje, a hľadať budúci život v Kristovi. "*

Bože keď to dokázal "obyčajný pohan" Námán, ktorý bol raz pri tvom prorokovi, pomôž mne, ktorý roky prichádza do tvojho chrámu - pomôž mi v pokore ti dôverovať, uzdrav ma!

Utorok

22.3.2022

Božím účtovaním je milosrdenstvo

Mt 18, 21-35

„**P**ane, koľko ráz mám odpustiť svojmu bratovi, keď sa proti mne prehreší? Azda sedem ráz?“ Ježiš mu odpovedal: „Hovorím ti: Nie sedem ráz, ale sedemdesiat sedem ráz. Preto sa nebeské kráľovstvo podobá kráľovi, ktorý sa rozhodol vyúčtovať so svojimi sluhami. Keď začal účtovať, priviedli mu jedného, ktorý bol dlžen desaťtisíc

talentov. Ale pretože nemal skadiaľ vrátiť, pán rozkázal predať jeho aj jeho ženu aj deti i všetko, čo mal, a dlh splatiť. Vtedy mu sluha padol k nohám a na kolenách ho prosil: „Pozhovej mi a všetko ti vrátim.“ A pán sa nad sluhom zľutoval, prepustil ho a odpustil mu aj dlžobu. ...

V priamom boji rytierov o prestíž a slávu, jeden z rytierov vyhrávajúc nad svojim sokom pred zasadením rozhodujúceho úderu zrazu zastal a vzdal sa. Keď sa ho pážatá spýtali prečo tak urobil, povedal: "zbadal som v očiach môjho protivníka nenávisť a nad tou sa nikdy nedá vyhrať bez toho, aby ublížila všetkým. Tak som sa ja rozhodol, že už viac tomuto človeku pred sebou neublížim.

Tento rytier vládol čnosťou: pozornosťou a milosrdenstvom.

Svätý biskup Peter Chryzológa hovorí: *! Tri veci, bratia, tri veci podopierajú vieru, prehĺbujú nábožnosť a udržiujú čnosť: modlitba, pôst a milosrdenstvo. O čo modlitba klope, to pôst dosahuje a milosrdenstvo dostáva.*

Modlitba, milosrdenstvo a pôst: tieto tri veci sú jedno a navzájom si dávajú život. Lebo dušou modlitba je pôst a životom pôstu milosrdenstvo. Nech ich nik netrhá, nedajú sa oddeliť. Kto má z nich len jedno, alebo kto ich nemá súčasne, nemá nič. Preto kto sa modlí, nech sa aj postí, a kto sa postí, nech sa zmilúva.

Zažili sme lásku, jeho vládnutie, jeho milosrdenstvo? Tak sa aj my zmilúvame tak, ako ON!

Nestačí povedať, že zajtra - teraz je ten deň a čas spásy. TERAZ Boh účtuje!

Streda

23.3.2022

Moje duchovné zmysly

Dt 4, 1. 5-9

Mojžiš povedal ľudu: „A teraz, Izrael, počúvaj prikázania a ustanovenia, ktoré vás učím, a zachovávajte ich, aby ste žili a vošli do krajiny, ktorú vám chce dať Pán, Boh vašich otcov, do vlastníctva.

Mt 5, 17-19

Kto by teda zrušil jedinú z týchto prikázanií, čo aj najmenšie, a tak by učil ľudí, bude v nebeskom kráľovstve najmenší. Ale kto ich zachová a tak bude aj učiť, ten bude v nebeskom kráľovstve veľký.“

Ak povieš: Ukáž mi svojho Boha, poviem ti: Ukáž mi svojho človeka a ja ti ukážem svojho Boha. Ukáž, či oči tvojej duše vidia a uši tvojho srdca počujú.

Lebo ako tí, čo vidia telesnými očami, vnímajú, čo sa deje v tomto pozemskom živote, a zisťujú, čo sa od čoho líši, ako svetlo a tma, biele a čierne, mrzké a pôvabné, ladné a neohrabané, primerané a zveličené, nadmerné a okyptené — a to isté treba povedať, aj čo sa týka sluchu, o prenikavých, hlbokých alebo príjemných zvukoch —, tak je to aj s ušami srdca a očami duše, aby mohli vidieť Boha. **Boha vidia tí, ktorí ho vidieť môžu, tí, čo majú duchovné oči**

otvorené. Všetci majú oči, ale niektorí ich majú zakalené a nevidia svetlo slnka. Ale ak slepí nevidia svetlo, to ešte neznamená, že slnko nesvieti; slepí to musia pripísať sebe a svojim očiam. Tak máš aj ty oči svojej duše zakalené svojimi hriechmi a zlými skutkami.

Duša človeka má byť čistá ako vyleštené zrkadlo. Ak nasadá na zrkadlo hrdza, človek si v ňom nemôže vidieť tvár. Tak ani človek, ktorý má v sebe hriech, nemôže vidieť Boha. Ale ak chceš, môžeš ozdraviť. Zver sa lekárovi a on sníme bel'mo z očí tvojej duše i srdca.

Teofil Antiochíjsky

Štvrtok

24.3.2022

Nie vševedec, ale Všemilujúci

Ž 95, 1-2. 6-7. 8-9

„**N**ezatvrdzujte svoje srdcia ako v Meríbe, ako v dňoch Massey na púšti, kde ma pokúšali vaši otcovia; skúšali ma, hoci moje skutky videli.“

Nuž kto vie čo všetko človek vie vyštudovať. Myslím si, že všetko. No doby, v ktorých jeden človek vedel všetko sú už dávno preč. No dokonca sa tým minulým dobám, v tejto dnešnej dobe vysmieваме, že boli riadne naivné. Čo už - boli také.

Kto môže všetko vedieť. Nik.

Ja dnes dostávam pred oči in výzvu. Nie všetko vedieť, ale pred všetkým sa otvoriť - teda red Jedným. NEZATVRD SI SRD-

CE. To je už vec pre všetkých. Je to celkom iná výzva ako všetko vedieť. Je to výzva k pusteniu do môjho srdca Toho, ktorý všetko stvoril. A tak už nie ja - vševedec, ale ON - všemilujúci Stvoriteľ, Pán vesmíru, Milujúci Otec nás všetkých svojich detí.

Otvor sa duša moja Bohu, ktorý ťa miluje!

Piatok

Ž restovanie Pána

slávnosť

25.3.2022

Boh prekvapení nás opäť prekvapuje

Lk 1, 26-38

Boh poslal anjela Gabriela do galilejského mesta, ktoré sa volá Nazaret, k panne zasnúbenej mužovi z rodu Dávidovho, menom Jozefovi. A meno panny bolo Mária. Anjel prišiel k nej a povedal: „Zdravas“, milosti plná, Pán s tebou.“ Ona sa nad jeho slovami zarazila rozmýšľala, čo znamená takýto pozdrav. Anjel jej povedal: „Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu meno Ježiš. On bude veľký a bude sa volať Synom Najvyššieho. Pán, Boh, mu dá trón jeho otca Dávida, naveky bude kraľovať nad Jakubovým rodom a jeho kráľovstvu nebude konca.“

Koľko poslov v našom živote stretáme, stretli sme a ešte stretneme. Kto vie. Tento úry-